

Medlem rettede til mig. Om det første Spørgsmaal angaaende Vognleje ved Forretninger, som den paagældende Retsbetjent udfører efter Rekvision af private, skal jeg sige, at i saadanne Tilfælde betales der slet ingen Vognleje til Retsbetjenten eller hans Kontor, idet Forholdet simpelt hen er det, at Rekvirenten maa stille den fornødne Befordring til Retsbetjentens eller hans Fuldmægtigs Disposition. Det er altsaa en Udgift, Rekvirenten har, og som han maa søge at faa dækket ad samme Vej som de øvrige Udgifter ved Forretningen. Hvad det andet Spørgsmaal angaar, om Ekstrabetaling for hurtig Ekspedition, skal jeg bemærke, at det forholder sig rigtigt, som det ærede Medlem nævnede, at dette fra Justitsministeriets Side i min Embedstid er blevet sanktioneret. Ved en Justitsministers Skrivelse var det for adskillige Aar siden blevet strengeligt forbudt, men ikke desto mindre var det en over det ganske Land velkendt Sag, at det alligevel paa mange Herredskontorer — muligvis de allerfleste — fandt Sted under en eller anden Form, og med mit praktiske Kendskab til dette Forhold var jeg fuldkommen paa det rene med, at noget saadant meget vanskeligt lod sig forhindre. Jeg fandt da, det var bedre at tage aabenlyst paa den Ting og sige, under hvilke Forhold det maatte ske og paa hvilken Maade, og det er da blevet tilladt, at der for en Ekspedition, der bliver fremmet uden for den normale Tid, fremmet med særlig Hurtighed, maa betales en Godtgørelse til den, der har med Ekspeditionen at gøre, hvad enten det er en Skriver eller en Fuldmægtig. Men det er udtrykkelig blevet fremholdt, dels at det, der kræves for en saadan hurtig Ekspedition, ikke i noget Tilfælde maa overskride, hvad der kan være rimeligt, dels at ingen som helst Ekspedition, for hvilken der ikke er blevet betalt ekstra, maa blive forsinket af den Grund. Hvis altsaa det ærede Medlem kender noget Tilfælde, hvor der enten er taget en efter hans eller vedkommende Privatmands Formening for stor Godtgørelse for hurtig Ekspedition, eller hvor Dokumenter, for hvilke der ikke er betalt noget ekstra for hurtig Ekspedition, ere blevne opholdte ud over den tilbørlige Tid, vil jeg bede ham fremkomme med disse Oplysninger, saa skal Forholdet straks blive paatalt.

Om det tredje Spørgsmaal: at paalægge Herredsfogederne at holde Telefon, vil jeg sige, at der under ingen Omstændigheder kan være Tale om at paalægge en Her-

redsfoged at holde Telefon, medmindre Justitsministeriet bliver sat i Stand til at godtgøre ham de Udgifter, der derved forvoldes ham. Hvorvidt jeg, hvis der fra det høje Tings Side skulde være Ønske om paa Finansloven eller Kontorholdslovene at faa opført saadanne Godtgørelsesbeløb, vil paalægge Herredsfogederne som Pligt at holde Telefon, eller jeg vil finde det rigtigere i hvert enkelt Tilfælde at føre en Forhandling derom med den paagældende Herredsfoged, vil jeg ikke svare paa paa staaende Fod. Det er jo let nok uden videre at forlange, at et Herredskontor skal holde Telefon, for saa vidt dets Udgifter ikke derved forøges, men et Spørgsmaal kan det dog være, om det ikke vilde være rigtigt i hvert enkelt Tilfælde at høre, hvilke Betæneligheder og Indvendinger den paagældende Herredsfoged derimod kan have. Det er ikke ublandet Fornøjelse at have Telefon. Det er en udmærket Ting at have en Telefon, der ikke staar opført i Telefonbogen, og hvorved man kan ringe andre Folk op og tale med dem, men det er sandelig ikke nogen ublandet Fornøjelse at have en Telefon, der staar i Bogen, hvorved man kan risikere, hvad Øjeblik det skal være, hvad enten man sidder og taler med andre, eller man maaske har hele Bordet fuldt af Penge, som man er i Lag med at modtage eller udbetale, at skulle storme til Telefonen, for at ikke den, som vil tale med en, skal ringe af i Utide og bag efter besvære sig over, at man ikke er kommen til Telefonen. Det er en Sag, som der vistnok kan siges adskilligt baade for og imod, og skønt jeg ikke i dette Øjeblik vil udtale noget bestemt derom, vil jeg nærmest være tilbøjelig til, hvis der stilles Penge til Raadighed, i de enkelte Tilfælde at forhandle med de paagældende Retsbetjente og høre deres mulige Indvendinger og Betæneligheder.

Bluhme: Den ærede Ordfører havde Betæneligheder ved den Ret, som er given Retsbetjentenes Kontorpersonale til mod en Godtgørelse at fremme Dokumenters Besørgelse, f. Eks. ved Tinglæsning. Den højtærede Justitsminister har paa meget tilfredsstillende Maade besvaret hans Spørgsmaal, men jeg maa maaske tilføje endnu en Bemærkning i den Retning. Jeg tror, den ærede Ordfører ser lidt fejl paa det. Det, at man kan faa slige Dokumenter udfærdigede med forøget Hastighed ved Hjælp af et lille Honorar, er særlig i de mindre bemidledes Interesse. Der er paa Herreds-